

Trời m sáng. Duy cúi nhìn đ ng h tay. Chỉ c đ ng h hi u Seiko Năm B Phai “ch t góc” m i mua đ “làm c a” nhân đ p s p sang M đ nh c , lóng lánh lên n c men i n c. M i có 5 gi 15 sáng. Chàng đ ng d y v n vai, làm vài đ ng tác cho giãn gân c t. Thúy nhìn theo, gi ng sẵn sóc:

- Anh u ng thêm ly cà phê cho t nh táo.

Chàng nh l c đ u. G n tr ng m t đêm thao th c, ch đ i. Ng i chàng mu n r ra. Hai h c m t cay sè. H i thu c th m ba s đ ng nghét. Cái thú m t ng m cà phê, m t h i thu c th m bu i sáng tinh s ng là n i c m th n tiên su t th i gian trong các nhà tù T p Trung C i t o, v i Duy, lúc này ch ng còn ý nghĩa gì c . Bây gi trong tâm trí chàng đ y đ c n i háo h c, h i h p s p đ c ph ng v n. Nghĩ đ n ph ng v n, m t n i hoan l c l i miên du kh p châu thân. Duy th y rõ, nó nh nh ng làn sóng sinh đ ng l m, đ p đ n theo máu luân l u trong huy t qu n. Chàng không nén n i n c i kín đáo. Thúy b t g p n c i y, cũng kín đáo c i l i. M t c m thông sâu s c gi a hai ng i.

H n 10 năm nuôi ch ng trong tù c i t o. Cũng h n 10 l n l n i, băng su i xuyên r ng n i các r ng sâu núi th m i mi n B c đ đ a đ n cho ch ng t ng n m mu i to h t, t ng gói đ ăn ch t chiu dành đ m c a ba m con nàng. Và đ c bi t là nh ng câu chuy n, nh ng tin t c đ cho chàng gi v ng đ c tinh th n, v t thoát đ c hoàn c nh, đ s ng cho m t t ng lai.

T ng lai y m đ u là ngày hôm nay.

Quanh chàng bây gi là hàng trăm ng i đ ng, ng i nôn nóng. Ai cũng h ng m t v phía c a s t l n r ng còn đóng. i n i đó có m t cái bàn g c áu b n. Trên bàn không có cái gì khác ngoài m t ch ng gi y báo tin đ c ch n b ng m t hòn đá. Đó là gi y báo tin c a nh ng ng i đ c gi i đi ph ng v n sáng nay. H đã đ n t 3, 4 gi sáng và đ ch c ăn, h c n p tr c, dù ch a có ai nh n. Duy có đ c nghe nói đ n c nh này nhi u l n khi đ n nghe ngóng tin t c ra đi i n i “V n Tao Ng” tr c B Ngo i Giao cũ, nay là S Ngo i V c a ch đ m i.

V i nh ng ng i này, cũng nh chàng, ngày đ c gi i ph ng v n là cao đi m c a n i đ i ch dài đ c tháng năm. N i đ i ch t ng nh không t ng và cũng t ng là đ tài ch m bi m cho

Lò c loài trên đ̣ t m̄

Tác Giả: Nguyễn Huy

Thứ Tư:, 07 Tháng 1 Năm 2009 12:55

---

nh̄ ng nḡ i b̄ c nh̄ c, bi quan hō c không có đ̄ đ̄i u kī n đ̄ ra đi, đ̄ hy v̄ ng.

Tr̄ i đã sáng rõ. Kh̄ p các quán cà phê l̄ đ̄ ng đ̄ c theo hai bên hè tr̄ c căn nhà đ̄ c dùng làm n̄ i ph̄ ng v̄ n này, nḡ i nḡ i đông kín. Nh̄ ng khuôn m̄ t xác x̄ , nh̄ ng h̄ m̄ t sâu trũng, nh̄ ng không vì th̄ mà che đ̄ u đ̄ c nī m hân hoan, kiêu hãnh s̄ p đ̄ c ra n̄ c ngoài. Nh̄ ng b̄ áo qū n lành l̄ n, có h̄ i diêm dúa c̄ a các bà, các cô trong khi cánh đàn ông thì c̄ c̄ n cà v̄ t, có nḡ i còn đóng c̄ b̄ com lê còn th̄ m mùi v̄ i. H̄ u h̄ t n̄ gī i, già cũng nh̄ tr̄ đ̄ u tr̄ nh tr̄ ng trong nh̄ ng b̄ áo dài qū c ph̄ c c̄ a ph̄ n VN. Nh̄ ng tà áo diêm dúa, hình v̄ hoa lá, r̄ ng ph̄ ng k̄ cũng khá l̄ c lũng trong cái thành ph̄ mà ai cũng ph̄ i bôn ba đ̄ u đ̄ ng xó ch̄ đ̄ kī m mī ng ăn này.

Tī ng c̄ a s̄ t b̄ ng rít lên. M̄ i nḡ i đ̄ ng c̄ d̄ y, nh̄ n nháo, h̄ ng c̄ m̄ t v̄ n̄ i đó. M̄ t nhân viên c̄ a S̄ Ngō i V̄ ra nhìn đ̄ ng gī y trên bàn. Anh ta l̄ c đ̄ u r̄ i nhìn đám đông đang vây quanh đ̄ i b̄ c th̄ m, đồng đ̄ c h̄ i:

- Nh̄ ng gī y báo này c̄ a ai?

Tī ng n̄ v̄ tung ra. Nḡ i nhân viên s̄ Ngō i V̄ l̄ c đ̄ u c̄ ng quȳ t:

- C̄ a ai thì l̄ y v̄ đi.

Nhī u tī ng nói l̄ n:

- Chúng tôi đ̄ n tr̄ c nên đ̄ tr̄ c, có th̄ t̄ mà.

Nhân viên s̄ Ngō i V̄ vênh m̄ t:

- B̄y gī m̄ i là gī nh̄ n gī y. Tôi b̄ t đ̄ u thu.

Lò c loài trên đò t m

Tác Giả: Nguyễn Huy

Thứ Tư,, 07 Tháng 1 Năm 2009 12:55

Mò t may m n tình c , anh ta v i tay c m ngay t m gi y báo mà Duy v a gi lên. M i ng i xô nhau đ n. L p thì l y l i gi y đ trên bàn, l p thì c chen vào đ a cho ng i nhân viên t o nên m t c nh chen l n th t h n đ n. Duy lách kh i đám đông g p ngay Thúy đ ng ò vòng ngoài nh n nhắc h i:

- Anh n p đ c ch a?

- R i. S m t.

Thúy v n còn ng ngác:

- Sao? S m t gì?

- Thì s m t là s m t, là đ u tiên.

V n ch a h t th c m c, Thúy h i:

- Ng i ta đã n p c ch ng, đ trên bàn tr c r i mà.

Duy kéo cánh tay v , v a đi v a gi i thích. Th y b c i vui, hai đ a con Duy cũng h n h . Đ a nh 7 tu i, ngây th h i:

- Ch c n a mình đi M h m ?

Th ng anh đánh vào đ u em:

- Mẹ không biết cái gì, đừng có hỏi.

Duy ôm hai đứa con vào lòng. Lòng thẫn thờ con trần trụi. Đứa con nhút nhút vịn mẹ nỡ
chàng ra. Đã ba năm ra khỏi tù, sống bên con nhưng Duy vẫn cảm thấy có cái gì chèn ép thân
thể với đứa con. Nó ra đời và lớn lên chỉ thấy hình ảnh mẹ. Trong số hình thành trí tuệ của
nó, đã thiêu hủy hình bóng người cha. Phải mất bao lâu nữa để Duy xây dựng tình cha con
thật như thường! Duy nhìn con, mẹ khóc. Chàng vịn tay, kéo nó vào lòng, ôn tồn hỏi:

- Con ăn gì nữa không?

Nó nhìn Duy, lúc đầu không nói, chuôi ra khỏi vòng tay chàng, hỏi Thúy:

- Mẹ có xa đây không hả Mẹ.

Duy cười, xoa đầu nó:

- Xa lắm. con à.

Thúy chợt hỏi:

- Kia anh. Họ đang cho vào phòng đấy.

Duy vịn vãi đứng dậy cùng với con bước lên những bậc thang. Những hàng ghế gỗ dài
đã kín người người. Tiếng gõ nhau, tiếng thăm hỏi ồn ào của căn phòng lớn. Mất không khí chết
nhập khác hẳn. Duy có cảm giác đang đi vào một thế giới khác. Chỉ lát nữa đây, qua khỏi tầm
rào gỗ, lướt qua một trong 6 tầng của, vào một căn phòng lớn nào đó, rồi trở ra, bỗng nhiên trở

Lò c loài trên đ̣ t m

Tác Giả: Nguyễn Huy

Thứ Tư:, 07 Tháng 1 Năm 2009 12:55

---

thành ng̣ i ṇ c ngoài ṣ ng trên đ̣ t ṇ c Vị t Nam. Pḥ i, lụ t ḷ c̣ a nhà c̣ m quỵ n hị n ṭ i là ḳ ṭ ngày đ̣ c cḥ p thụ n ra đ̣, nḥ ng ng̣ i đ̣ c pḥ ng ṿ n tṛ thành ng̣ i ṇ c ngoài ṣ ng trên đ̣ t ṇ c VN và pḥ i cḥ u c̣ nh sinh họ t đ̣ t đ̣ theo ṇ đ̣ nh c̣ a nhà ṇ c so ṿ i ng̣ i dân khác. Chàng cũng không c̣ n bị t đ̣ u ỵ có ḥ p lý không, có đúng ṿ i qụ c ṭ công pháp hay không. Hãy quên ṭ t c̣ đ̣ cḥ có nḥ ṃ t đ̣ u là đ̣ ng vì pḥ m gì đ̣ ḥ có c̣ gị ḷ i nḥ chàng đã ṭ ng ḅ bị t bao nhiêu ḷ n trong sụ t tḥ i gian ḅ ṭ p trung c̣ i ṭ o.

Thúy đã đ̣ t hai con vào ṃ t c̣ a hàng ăn đ̣ c ṭ cḥ c ngay trong phòng đ̣ i. Vào nḥ ng ngày g̣ n đây, chàng tḥ y rõ ṣ ăn tiêu ṛ ng rãi c̣ a Thúy. Nó tḥ hị n ṇ i vui ṃ ng kín đáo, lúc nào cũng cḥ mụ n ào ra, ṿ tung ḳ ṭ lúc ṿ cḥ ng chàng nḥ n đ̣ c gị y báo pḥ ng ṿ n. Trong ṇ i vui chan hòa ỵ, đôi lúc Duy cḥ t tḥ y ṿ ng ṃ c ṃ t cái gì. Nḥ ng câu chuỵ n ṿ pḥ ng ṿ n đ̣ c các ḅ n tù ḳ ḷ i đã ṇ h ḥ ng đ̣ n ṿ cḥ ng Duy không ít. Ṃ t ng̣ i Đ̣ Ṇ ng, c̣ u sĩ quan không quân, ra tù vì quá c̣ n tḥ n đem c̣ t gị gị y ṭ quá ḳ. Khi đ̣ c pḥ ng ṿ n, phái đoàn Ṃ không tin ṛ ng ra tù đã 7 năm mà sao gị y ra tṛ i còn ṃ i tinh. Ḥ nghi là gị y gị. Cụ c pḥ ng ṿ n đ̣ c gác ḷ i. Cḥ !

Chuỵ n ḳ ṃ t bà ṿ ng̣ i tù đ̣ c pḥ ng ṿ n thì ṭ ngày CS vào “gị i phóng” cḥ còn bị t lam lũ ṿ i nḥ ng ḅ đ̣ bà ba đen ṣ n rách, nay đi pḥ ng ṿ n là đ̣ p quan tṛ ng, bà đã ṃ c ṃ t ḅ đ̣ ḅ ṃ i may ḅ ng hàng “suýt” bóng đang là tḥ i trang c̣ a pḥ ṇ Saigon. Phái đoàn pḥ ng ṿ n cho là bà ṃ c đ̣ ng̣ ṭ i làm vị c. Ḥ ṣ ḅ ṭ cḥ i!

Chuỵ n cũng còn ḳ hai ṿ cḥ ng ng̣ i c̣ u tù có ṃ t đ̣ a con sinh ra trong tḥ i gian cḥ ng còn ã tù. Phái đoàn không hị u là đôi ṿ cḥ ng ỵ đã đ̣ c thăm nuôi 24 gị và ng̣ i ṿ tṛ đã mang thai sau bụ i thăm nuôi ỵ. Phái đoàn ṿ n ḥ i mãi, sau cùng ḥ ṣ ḅ ṭ cḥ i.

Nḥ ng câu chuỵ n ỵ làm ṿ cḥ ng Duy ṃ t ăn ṃ t ng̣ ḅ i vì cũng chính là tṛ ng ḥ p c̣ a ṿ cḥ ng Duy. Ngày chàng ḅ gị i ṭ Ḅ c vào, Thúy nghe ḷ i ḅ n bè cùng thăm nuôi đã cḥ y cḥ t sao đó mà đ̣ c thăm 24 gị. Sau ngày thăm nuôi ỵ, Thúy có mang và sanh tḥ ng Ṿ ng, nay nó đã đ̣ c 7 tụ i.

Duy tḥ m c̣ u mong g̣ p đ̣ c phái đoàn đ̣ tính, c̣ m thông ṿ i nḥ ng ḳ kḥ n cùng này. Chàng lị c nhìn lên phía ḷ u, ṇ i có 6 phòng pḥ ng ṿ n. Lúc này c̣ a các phòng ṿ n đóng im lìm và sụ t đ̣ c hành lang ỵ không có ṃ t bóng ng̣ i. Cái ṿ ṿ ng ḷ ng ỵ càng làm tăng thêm pḥ n nghiêm tṛ ng c̣ a phút gị pḥ ng ṿ n. Nó nḥ cḥ a cḥ t nḥ ng c̣ a ng̣ ṃ vào cõi Thiên Đ̣ ng.

Quái ! Cùng trên khoò ng đò t này, chò ngoài kia thôi là cò nh sò ng mà ai cũng muò n tò bò . Và, ò trong này, nhò t là trong nhò ng căn buò ng kia, không khí đã đò c ò nh hóa bò ng nhò ng cò máy ò nh, ai cũng muò n đò c vào thò cái không khí ò y. Duy nhò ò i, biò t bao nhiêu ngày qua, có đò p đi ngang qua khu nhà này, bao giò Duy cũng ghé mò t nhìn vào đám đò ng ò ng ò nhò trong căn phòng đò i này, lòng ò i dò i lên sò thềm khát mò t ngày đò t chân trong đó. Và có ò t t cò mò i ngò ò i dân Saigon đò u có tâm trò ng nhò chàng.

Bây giò chàng cùng vò con đàng ngò i trong căn phòng chò -đò i-nò a-đò i-ngò ò i này. Bò t giác chàng quay nhìn ra cò a. Con phò mò t chiò u ngoài kia vò n là cò nh ngò ò i và xe cò ngò ò c xuôi tò p nò p. Nhò ng chiò c xe gò n máy còm còi nò đò nh tai nhò c óc. Nhò ng chiò c xích ò mà cái phò n đò chân đò c cò i tiò n hò t cao lên cho nhò khi đò p, vò n nhò n nò i ò t qua khuôn cò a này. Nhò ng đò i mò t thềm thuò ng vò n đò vào đám ngò ò i nò i phòng đò i. Mò t nò i nôn nao khó tò , day đò t trong lòng. Vò n nhò có mò t cái gì vò ò ng mò c. Duy ò i nghĩ vò đò a nhò đã sanh ra khi chàng còn trong tù. Câu chuyò n chàng đò c nghe sao bây giò nó cò rõ mò n mò t. Duy còn mò ò ng tò ò ng đò c cò nét mò t cò a nhò ng ngò ò i trong phái đòan Mò lúc ò y nò a. Kinh khò nh. Lò c đò u. Cò ò i nò a miò ng. Chò m đò u thì thào vò i nhau. Rò i, mò t câu tuyên bò . Chò m đò t mò t Hy Vò ng Nò a Đò i Ngò ò i.

Thúy cùng hai con đã trò ò i ngò i bên chàng. Đò a cho Duy tò m bánh đò u xanh, Thúy nhò nhò :

- Anh thích bánh đò u xanh, ăn đi kò o mai mò t qua bò n rò i ò i thềm.

Duy ò c đò u, dò n dò nhò bên tai Thúy:

- Em nhò đò y. Nò u hò có hò i thò ng Vò ng thì em kò rõ tình trò ng đi thăm nuò i, ò ò i đêm. Ngò n gò n, nhò ng phò i rõ ràng đò y.

- Sao anh không giò i thích?

- Hò hò i ai ngò ò i ò y nói. Nói tranh, hò ghét.

Lời chào trên đầu tiên

Tên: Nguyễn Huy

Tháng: 07, Ngày: 12/2009, Giờ: 12:55

Thúy im lặng, đưa mắt nhìn đứa con nhỏ đang gặm nhấm khúc bánh mì xốp giòn. Duy không hiểu Thúy nghĩ gì lúc này. Hình như nàng có vẻ khó chịu lắm khi hai vạt ngực phồng lên căng phồng. Thúy ngẩng đầu nhìn đứa con nhỏ đang bực bực, tức thân thể nàng có đôi chút nghi ngờ về tình trạng mang thai thúy. Duy nắm lấy bàn tay chai và thô ráp của nàng mong truy cập đến cảm giác thông suốt. Thúy ngẩng đầu nhìn chàng không nói, chỉ có vẻ ngạc nhiên vì cái nắm tay ấy. Lòng Duy lại trào dâng tình cảm với đứa con. Ôi, như con ngỗng sừng trung thực, ngoan ngoãn, thủy chung quá. Đón lúc quách phá gia vong rồi, con ngỗng ta mới lộ ra đuôi cái giá trị của mình.

***

Duy mỉm cười. Bây giờ thì gia đình chàng đang ngủ trên cái ghế gỗ ngay trước cửa phòng số 6. Con số 6 xinh xinh gắn trên cánh cửa gỗ sẫm màu trông thật đẹp đẽ. Lúc đi vào phòng ngủ, ngỗng ta đã kháo nhau rằng ai đến vô phòng số 6 là hên lắm. Cái ông M già này rất tốt, thúy không hiểu gì nữa mà cho qua chuyện, không như cái bà M mập phòng số 3, khó khăn mà lại hay huyên vu vơ. Duy đưa mắt nhìn về phía phòng số 3. Mắt ngỗng ta bẽn lẽn từ quen nhìn chàng lúc đi, ý nói ông ta phải vào phòng số 3. Duy cảm thấy thúy đi an ủi ông ta, nhưng không biết ông ta có hiểu ý chàng không.

Cửa phòng số 6 hé mở. Khuôn mặt cô gái Viêt lộ ra. Cô mỉm cười nhìn cánh cửa. Toàn thân cô trong bộ áo dài Viêt Nam nhã nhặn. Cô cảm thấy sự thoải mái trên tay, khi đặt đầu:

- Ông là ông Võ Duy?

Duy đứng ngay dậy:

- Thưa vâng.

Cô ta gật đầu rồi quay nhìn Thúy:

- Bà là Lê thúy Thúy?

Thúy chắp hai tay phía trước, gật đầu. Duy bước tới khi thúy vô tình đã chắp hai bàn tay lại, tay vịn cung kính trước mặt cô gái chắp đáng tuổi em út.

- Hai cháu bé đây là Hùng và V ng?

Thúy v n ch p tay:

- Th a cô vâng.

Cô gái đ ng lui vào trong, kh giang tay:

- M i ông bà và gia đình vào.

Cô gái đóng ngay c a l i. Không khí th t tĩnh. Cu i phòng là m t ng i M kh ng ph i là m t ng M già nh chàng t ng mà là m t ng M còn tr đang d m t ch ng h s . Ông ta nhìn v ch ng con cái chàng. Cô gái đ a m i ng i t i 4 chi c gh đ m ngay tr c m t ng i M . Không khí nén h i th Duy ng t ng t. Căn phòng r r m ti ng máy l nh. Đã lâu l m r i, Duy m i l i đ c nghe cái âm thanh r r m tĩnh l ng này. Đ u óc Duy bây gi tr ng không, không còn m t ý nghĩ gì.

Cô gái cúi xu ng nói v i ng i M . Ông ta ch m rãi g p t p h s l i. Cô gái nói:

- Ông bà nói b ng ti ng Vi t. Chúng tôi s đ ch l i.

Ng i M g t đ u chào m i ng i. Câu h i đ u tiên. Câu h i th hai. Lý l ch c a Duy. Câu h i th ba. Th ng V ng m y tu i. Câu h i th t . Ngày ra tù c a Duy. Cũng v n câu h i th t , nh ng cho Thúy...

Ng i M gi h s , đ c l i, đ i chi u m t gi y t gi đó trong m t t p h s khác. Ông ta nói gi

Lời chào trên đầu tiên

Tên: Nguyễn Huy

Thư: 07 Tháng 1 Năm 2009 12:55

đó với cô gái. Cô gái chụm hai tay trên bàn cạnh ông ta, hỏi lại. Ông ta nhấc lại, Duy chợt thoáng nghe tiếng cười “over”. Cô gái quay qua nhìn Duy, rồi Thúy, đoán chừng rồi nói:

- Phái đoàn không chấp thuận hồ sơ của ông bà.

Một dòng nước mắt buốt xối xối lên ngực của Duy, khi tâm trí rời khỏi châu thân. Duy nghe thấy tiếng Thúy bật khóc. Duy còn chợt nhìn thấy tiếng Vọng vọng nhìn ông Mạnh và cười. Một phần tự nhiên, Duy mỉm cười:

- Cô hỏi hỏi xem có thể cho biết lý do.

Cô gái tự nhiên:

- Có sự gian dối trong hồ sơ.

Duy vẫn tiếp tục:

- Cô có thể nói rõ hơn. Cô cho tôi nói với phái đoàn.

Ngồi Mạnh chợt nói bằng tiếng Việt khá rõ:

- Ông bà không khai thác về tình trạng người con thứ hai.

Càng thấy tình hình, nhưng Duy cũng vẫn cố trấn tĩnh để tìm lại nói chuyện ngắn, khúc chiết để giải thích. Nhưng người Mạnh đã khoát tay và cô gái tiến đến:

- Ông bà có thể làm được khi bạn lên phái đoàn. Giờ đã hết giờ phòng họp.

Không còn biết nói gì nữa, Duy đành dắt vợ con ra cửa. Chàng hỏi cô gái:

- Chúng tôi xin khi nào đi đâu, cô?

- Ông bà xuống liên hệ với nhà họ có thể ra được.

Cánh cửa đóng lại. Duy không còn được đứng trong cái không khí đặc biệt như hóa. Chàng đang không khí cửa Saigon, cửa quê mình. Thúy vẫn còn chùi nước mắt. Hai đứa con chàng thản nhiên kéo nhau đi về phía cửa thang. Một lúc sau, Thúy mới đi:

- Anh xuống nhà hỏi xem thời gian khi nào đi.

Duy đi. Hỏi chàng đi đâu bây giờ.

***

Chiếc xe Lam đỏ ngày chèo và phía ngã ba Cát Lái đã phá vỡ cái không khí yên tĩnh cửa buổi sáng đầu xuân. Duy nhớ ra là mình ngày khi chuyến xe Lam này chèo qua là chàng đã vun gốc xong vườn bắp đang trổ hoa. Thế mà hôm nay còn trổ và trổ mình xong được già nữa. Chàng thản nhiên hai vai và nhún nhún tay sấm mình. Bất giác chàng nghĩ đến tuổi tác. Gần 50 rồi còn gì. Số chàng đã mòn mỏi sau 10 năm 9 tháng trong ngục tù cửa Công an, bây giờ lại phải mài vôi nhún nhún bắp và khoai. Cuộc sống thì không còn một tí đi chèo nào nữa. Ngày mai không là niềm Hy vọng. Đợi chàng đã rủ xuống, không còn gì nữa.

Sau lần phòng họp và buổi chiều, chàng đã ba lần gọi đến xin khi nào đi, thì số Ngoại V, đến sang Tòa Địch Sĩ Miền Thái Lan rồi lại qua tay Dịch Vụ xuống ngoảnh nhà mà cũng chèo được một chút gì. Hai vợ chồng đành dắt đứa con cái về quê ngoảnh đi tiếp tục cuộc sống không

Lò c lòai trên đò t m

Tác Giả: Nguyễn Huy

Thứ Tư:, 07 Tháng 1 Năm 2009 12:55

---

còn gì k c Hy V ng và N i Đ i Ch .

Duy không còn bu n kh . Nh ng th t b i đ ng cay t ngày đ i đ i đã ào t kéo đ n làm Duy chai c ng tâm h n. Đã c năm r i, chàng không b n ng t i thành ph . Chàng coi ó nh là m t cu c s ng khác, không ph i là c a chàng. Chàng th v i t t c .

T t c , k c cái tàn t c a Thúy. Ng i đàn bà bên chàng nh m t cái bóng, âm th m ch u đ ng, héo h t. M i ch a đ y 40 mà đã nh bà c 60, t tâm h n đ n th xác. Hai đ a con chàng thì m t mài cùng đám con tr trong vùng đi mò cua b t tép su t ngày đ ki m s ng. Chúng l n lên, c n khô, Duy cũng không ý th c đ c rõ r t. B i vì chính chàng, Duy cũng đang l c lòai trên vùng đ t M .

Tháng 6/1995